

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

45. Quid de illorum qui non simul tempore, sed prius materiam & postea formam, vel contra adhibent in ministracione sacramentorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Dices secundo: Licebitne pastorib⁹ uti sacramentis dubiis ad vitandum saltem vitæ corporalis periculum?

R. Minimè; quia hoc esset vitam spirituales proximi exponere periculo æternæ damnationis, propter vitã suam corporale quod est contra ordinem charitatis: Notet ergo diligenter pastores regulam hanc generalem, nunquam licere dubiis sacramentis uti, nisi vnico casu, quo simpliciter & absolute aliter sacramenta administrari non pnt,

Q V Æ S T I O XLV.

Quid de illorum, qui non simul tempore, sed prius materiam & postea formam, vel contra adsibent in min. Sac.

Quæstionis explicatio.

Materiam & formam in sacramentis simul adhiberi debere, probatur ex illis verbis Diui Augustini, (*a*) *Accedit verbum & ad elementum, & fit sacramentum: Detrahe verbum & quid est aqua nisi aqua?* verbũ enim *Accedit*, coniunctionẽ aliquam significat. Et quamuis D. Augustinus hæc dixerit de sacramento Baptisimi, eadem tamen ratio videtur esse de omnibus sacramentis: Cum enim materia & forma sint partes sacramentorum, debent simul esse & vniri, ut vnum sacramentum componant: Cæterum quia
tempo:

a Tract 80. *super Ioã. & ad elementum, & fit sacramentum: Detrahe verbum & quid est aqua nisi aqua?* verbũ enim *Accedit*, coniunctionẽ aliquam significat. Et quamuis D. Augustinus hæc dixerit de sacramento Baptisimi, eadem tamen ratio videtur esse de omnibus sacramentis: Cum enim materia & forma sint partes sacramentorum, debent simul esse & vniri, ut vnum sacramentum componant: Cæterum quia
tempo:

tempore grassantis pestis multa incidunt, quæ sæpe impedire videntur huiusmodi cōiunctionem: idcirco quæritur, quid censendum de hoc modo ministrandi, quo pastor prius vnum, postea aliud adhibet.

Responsio.

ET hic modus ministrandi reprobatus est: si tamen necessitas cogat diuisionē aliquam fieri, non est propterea omittendum sacramentum: ratio prioris partis est, quam ante diximus, quia sacramenta vnum quoddam sunt, debent ergo illius partes suo quodam modo esse simul.

Dico (*suo quodam modo*) quia non potest metaphysice designari, quanta debeat esse coniunctio & propinquitas: est ergo moraliter pensanda, & obseruandum, ut omnes monent, ne fiat magna interpolatio, ut ex modo, quo fit actio, & proferuntur verba iuxta communem & humanum modum concipiendi, intelligatur vnum alteri applicari, atque vnum ab altero determinari.

Et hinc patet ratio posterioris, quia videlicet non requiritur coniunctio mathematica, sed moralis, quæ potest consistere cum aliqua physica disiunctione aut diuisione, ut dum post sæpius interruptam confessi-

onem sequitur absolutio, quæ tamen facit vnum sacramentum secundum omnes, & vsus quotidianus testatur: & in matrimonio, quod fit inter absentes, inter vtramq; partem potest intercedere aliqua mora, vt manifestum est.

Dices: Requiriturnè eadem & æqualis coniunctio materiæ & formæ in omnibus sacramentis?

R. Minimè; sed pro ratione & natura sacramentorū debet esse maior vel minor: maior in baptismo, confirmatione, extrema vnctione, ordine: minor in reliquis, vt nos in singulis sacramentis particulatim ostendemus.

QVÆSTIO XLVI.

Quid de illorum, qui diuidunt Sacramenta, putano adhibente materiam, altero formam.

Quæstionis explicatio.

Magnam leuamen pastorum esset, si ad euitandum cõtationis periculū vti possent ministro coadiutore, qui præsertim materiam peste infecto applicaret, ipsis à longe formam recitantibus: idcirco queritur generatim, an modus ministrandi sacramenta cum huiusmodi diuisione possit admitti & tolerari?

Responsio.